

sub, nii pikaks ta ometi ei saa kui kuust. See pole aga mitte kadaka süü, et ta kuuse kõrvas nii väikene ja hoopis isewärki.

„Eks kadakas ole puu omast kohast ka, eht kaswagu ta ümber tubat kuuske“, kostis Rein.“

Just lausa minu mõte muudkui sinu suust. Kes on kuuse puust luskaid näinud, kuust seks ei kõlba, aga kadakast luskaid näed iga talu laua peal. Ja õlletannud on ka kadakas.

„No meist saaks aga tublid õlletannud, kui meie sesse ammetisse hakkaks“ ütles Rein.

Ja misjuga. Meist võiks tabest peale õlletannude veel mõndagi saada, sest üks kõlbab siia, teine kõlbab sinna ja need suured mehed pole ka veel kõige parema noaga iga tabes westetud.

„Kõik ei kõlba kõigile poole.“

See'p see on. Ja ka kõige targemast mehest võib keegi veel targem olla.

Ma nägin kord üht jahikoera, kes kõigest wäest nina kitsa pilu wabele litsus, et sealt leiwa koorukest kätte saada. Jahi koerad on ju muidu ometi targad tarkade seas koerte liigis ja oskavad küll wiisakaste enesele ja oma peremeestele saaki kätte muretseda, aga seda leiwa koorukest see koer kätte ei saanud. Küll seadis ta enese põigiti ja pikuti pilu kohta, aga koorukene ei ilmunud. Seal tuleb wana karja frants, ei mõtle sugugi kaua, kraapab korra läpoga viki pilu, juba leiwatükk ongi wäljas, teisel silmapilgul tema suus ja kolmandamal jookseb frants saba liputades jälle oma teed.

Niisugune wabe on koera ja koera tarkuse wabel. Teine uhke jahi koer, läib küti kannul metsas linnu jahi, mõlemad toredust täis, et ei tea kuida kõrwa peawad kandma — wana karja frants oli seekord targem ja sai leiwa koorukese omale.

„Sa arwad, et meist ka waja Soome laulupidule minna waatama, kas seal mõni nii rumal on, et ise oma läpoga leiwakoorukest kätte ei saa, et siis meie frants kombel mõiksime katsuda eest ära nolsjata,“ küsis sepy pool pahaselt.

Mis sa arwad, et ma endid nii halwaks pean, et teiste koorukeste järele tikume jooksuma? Ma arwan, meie teame

mõlemad, kes me oleme ja teame ka, et alandamine ning kummardamine iga ühe ees ning iga kord mitte meie asi ei ole.

„Mina kummardan hea meelega, aga seks pole waja Soome minna.“

Näe, mis jonnid sa nüüd korraga hakkad ajama. Eks ole ikka inimestel wiimaks õigus, et sul wana poisi kriuked sees. — Kas mina siis tään praegu uisa Soome maale, wõi ei osta mina mitte kummardada ning auupakkil olla, et nii mulle wasta hakkad?

„Ei nob, ma mõtlesin aga nii ühte ja teist peale sinu jutu. Ega ma sinuga sellespärast tülistse ei kipu. Aga nende „wanapoiisi kriuketega“ ära ja mulle teine kord enam tule. Muidu tean ma ka õelda, kuida sääsed suruwad, kui mõlder üksi westis on.“

„Jätame mõistukõned ja lõpetame lühidelt nii: Meil pole kummagil mõimalik oma leelõukalt labkuda, Soome sõit jääb teiste hooleks, meie teeme endale kodu muusikat. Minu alast kõlises veel kaunis hästi ja sinu tuulewesti mürises ka kaunis tubliste, kui aga tuult on. Ühe hoobiga ma küll enam tolli pakusele rauale hauku sõsse ei saa ning sina ei tõsta ka üksinda rinnal westikiwi serwa ülesse, aga lähe mehe jõul wõime veel ikka mõndagi karutükki teha ja mis üks ei oska, eks teine õpeta. Ühe tembu mõiksime wäga hästi ära teha! Kui need nüüd, kes sinna Soome läbewad, tagasi tulewad, siis saab ju seda reisilugu nii kui rabet. Ega siis enne need ei lõpe, kui Soomes uus laulupidu tuleb. Et eks mäleta nüüd, et meist kael ka suur laulupidu teekond tehtud, ja teelugu alles kirjutamata. Nüüd hulga hulgas mõiksime ka oma õnne katsuda, kas meist saab wana päewade sees veel kirjamehi wõi mitte.“

4. N õ u u.

Sepra sõnad paniwad minu jahused kõrwatagused huugama, nii et jahutolm ülesse kerkis, sest ma olin parajaste westist tulnud. Ja jah, ega ta ka nii hull wabest oleksti, kui lähe mehe peale katsuksime. Aga siis on hoolega enne waja nõnud koku pidada, et meie kõige ilma ees ennast häbis